

D E C I Z I E

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia, Tamara Chișca-Doneva,
Nicolae Clima, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de către Vahab Hezkiahu prin intermediul reprezentantului Organ Elena, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vahab Hezkiahu împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a ț ă

La 04 iulie 2012 Vahab Hezkiahu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției refugiați a Biroului Migrație și Azil cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Biroului Migrațiune și Azil nr.618 din 07 martie 2012, primită prin intermediul oficiului poștal la 24 martie 2012, i s-a refuzat acordarea dreptului de ședere lucrătorului imigrant, iar prin scrisoarea de însoțire nr.5/1351 din 12 martie 2012 a fost informat despre refuzul de a prelungi dreptul de ședere provizorie a lucrătorului imigrant. Drept temei s-a invocat art. 4 alin. (5) și 11 alin. (1) ale Legii nr.200 din 16 iulie 2010 cu privire la migrația de muncă.

Consideră reclamantul decizia Biroului Migrație și Azil nr.618 din 07 martie 2012 ilegală și formală, deoarece este un om de afaceri din Israel, care dispune de afaceri în China, Ucraina, SUA, Turcia, precum și în Republica Moldova, investind capital personal prin intermediul companiilor în care este fondator majoritar și administrator al acestora.

Susține că, prin decizia contestată i s-a refuzat șederea legală și dreptul la muncă în Republica Moldova, unde se află deja de șapte ani, nu a încălcat legislația statului și nu a întreprins careva măsuri în defavoarea Republicii Moldova, dimpotrivă a adus investiții, a creat locuri de muncă, a achitat impozitele din activitatea de antreprenor.

La 24 aprilie 2012 s-a adresat Biroului Migrație și Azil cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei menționate, însă prin răspunsul din 01 iunie 2012 cererea prealabilă a fost respinsă.

Solicită reclamantul anularea deciziei Biroului Migrație și Azil nr.618 din 07 martie 2012 „Cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere lucrătorului imigrant”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

La 20 martie 2013 Vahab Hezkiahu prin intermediul reprezentantului Organ Elena, a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că prima instanță la examinarea pricinii nu a ținut cont de faptul că Vahab Hezkiahu este un om de afaceri, care a investit în economia națională. Consideră că prin refuzul de a i se elibera permisul de ședere i se lezează dreptul la muncă, la apărarea și administrarea investițiilor, drept garantat investitorilor străini.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată părților de către Curtea de Apel Chișinău la 28 ianuarie 2013. Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul se consideră depus în termen.

Examinînd argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul înaintat de Vahab Hezkiahu prin intermediul reprezentantului Organ Elena urmează a fi admis cu remiterea pricinii la rejudecare din următoarele motive.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit.c¹) CPC, instanța, după ce judecă recursul este în drept, să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, trimițînd pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin. (3) lit. d) și f).

În conformitate cu art. 118 al. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată a constatat că, prin decizia Biroului Migrație și Azil nr.618 din 07 martie 2012 s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie lucrătorului imigrant, cetățeanului Israelului Vahab Hezkiahu, anul nașterii 10 septembrie 1961, posesor al pașaportului național nr.10931607, administrator al ÎCS „BPI ASSET MANGEMENT” SRL.

Vahab Hezkiahu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil, solicitând anularea deciziei Biroului Migrație și Azil nr.618 din 07 martie 2012 „Cu privire la refuzul acordării dreptului de ședere lucrătorului imigrant”.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ, a respins acțiunea înaintată de Vahab Hezkiahu împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la contestarea actului administrativ.

Instanța de fond și-a motivat soluția prin faptul că reclamantul nu a prezentat probe ce ar confirma faptul că întreprinderile pe care le-a fondat și le administrează desfășoară activitatea economică, au profit, achită impozite, că a efectuat investiții în Republica Moldova, respectiv Biroului Migrație și Azil întemeiat și legal a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie a lucrătorului imigrant.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recurentul Vahab Hezkiahu a anexat la cererea de recurs și a prezentat probe referitor la activitatea sa în calitate de conducător al întreprinderilor înființate și anume ÎM „OROT INVESTMENTS”, ÎCS „B.P.I. ASESSEMENT MANAGEMENT” SRL și SRL „CARCAOT GRUP” pentru argumentarea ilegalității refuzului Biroului Migrație și Azil de acordare a dreptului de ședere.

Menționează instanța de recurs că, conform prevederilor art. art. 405 alin.(2) și 410 alin.(1) CPC, în redacția de până la 01.12.2012, la cererea de recurs se anexa dovada de plată a taxei de stat și lista noilor înregistrări, iar la judecarea pricinii în recurs, instanța verifică, în limitele recursului declarat, în baza materialelor din dosar și a noilor înregistrări, corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procedural.

Însă, în legătură cu operarea unor modificări a Codului de procedură civilă în baza Legii nr. 155 din 05 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, în conformitate cu prevederile art.442 CPC, judecând recursul instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin urmare, Colegiul consideră că probele prezentate de către recurent urmează a fi cercetate și să li se dea aprecierea respectivă, precum și altor circumstanțe ale pricinii, în partea ce ține de fondul cauzei, în măsura în care ele sunt confirmate prin probe relevante pentru soluționarea corectă a litigiului.

Totodată, din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza García Ruiz c. Spaniei din 21.01.1999).

Astfel, având în vedere faptul că recurentul a exercitat doar o cale de atac a hotărârii judecătorești și s-a constatat o eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs care verifică doar legalitatea nu și temeinicia unei hotărâri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 și a restitui pricina în prima instanță spre rejudecare.

La rejudecarea pricinii, prima instanță urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina să emită o hotărîre legală și întemeiată, respectînd dreptul părților la un proces echitabil.

În legătură cu operarea unor modificări a Codului de Procedură Civilă în baza Legii nr. 155 din 05 iulie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de Procedură Civilă, în temeiul art.11 al Legii contenciosului administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că pricina urmează a fi expediată pentru examinare în prima instanță la Judecătoria Centru m. Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Vahab Hezkiahu prin intermediul reprezentantului Organ Elena.

Se casează hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vahab Hezkiahu împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la contestarea actului administrativ, cu restituirea pricinii la rejudecare la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Clima

Valentina Clevadi